

Biblioteka
HUMOR I SATIRA

Knjiga 122

Ranko Guzina

SIZIFOVO PLEME

Alma

Beograd, 2015

Seobe su naša sudbina.
Malo nas je koji smo rođeni u rodnom kraju.

Trebalo bi ukinuti i zakon zemljine teže,
jer ograničava slobodu kretanja.

Srpski rulet: u levoj mobilni, u desnoj – volan!

Gospođa je pre podne bila kod hirurga na
zatezanju, a popodne u sauni na opuštanju.

Planirao sam da ovih dana ništa ne radim,
samo da se izležavam.
A kad ja nešto planiram, tako mora da bude.

Ironija je sudbine da su me među vegetarijance
oterali mesari derikože.

Gospodin Sima je odranije poznat policiji
kao drug.

Ako se stranac ne buni, ljubazni taksista pokazaće
mu ceo Beograd.

Na koncu konca, tu sam ja! – reče igla.

Kurjaci su zaklali ovce, ali domaćin nikad nije
dobio odštetu.
Pojeo vuk magarca!

Uvek smo imali sjajne juniore, ali ne umemo da ih
čuvamo. Gotovo preko noći oni postaju seniori.

Po savetu iskusnog konobara, pre ručka obavezno
popijem po nekoliko konjaka.

Preko vaše emisije „Želje slušalaca“ pozdravljam
brata Trifka u Kanadi, strica Popadića
u Hanoveru i suprugu Miru koja, evo,
sedi pored mene.

Ono što je njima ćurka na podvarku, to je nama
vo na ražnju!

Niko da podmetne leđa.
Čak ni vreme ne radi za nas.

Jeste kaciga potrebna, ali ipak glava glavu čuva!

Sa ženom je sklopio sporazum da radi sve
poslove po kući, pod uslovom da ga nigde
ne hvali.

Jedan obućar se reklamira:
„Prvoklasne cipele, čizme i sandale izrađujem
od vaše kože“

Dragi naši agresori, mili naši okupatori,
dobro došli na naš lijepi Jadran!

Bio je na prinudnom odmoru, pa na raspolaganju,
a onda je proglašen tehnološkim viškom.
Sa takvom radnom biografijom,
sad traži novi posao!

Naša medicina ne zaostaje za svetskom,
osim kad oboli neka važna ličnost.

Posle samo jedne čašice ne mogu da ocenim
kakav si čovek.

On je uvek nasmejan.
Kao hijena!

Sviđa mi se ova devojka – kaže Crnogorac
– liči na vojvodu Marka Miljanova!

„Zbog nedostatka motivacije, danas nećemo
raditi od 9-17 časova“

Nemamo nijednu turističku agenciju koja bi se
bavila organizacijom prinudnih odmora.

Tvrda glava, kruta kičma, oštar jezik
– gotova propast!

Nekad sam se hranio iz kasapnice, zatim sam jeo
iz piljarnice, a sad me kljukaju iz apoteke.

Zanimljivo je da među zemljama koje nazaduju,
ima najviše zemalja u razvoju.

Nervira me jedan licemer.
Gleda me u oči i hvali Srbiju!

Ja tebi obećao!?
Možda u predizbornoj kampanji?

Ne bi trebalo da se svaki dan pojavljuju
u novinama oni koji nemaju pameti ni za jedan
intervju.

Kakav je to inspektor bio!
Znao je bolje od mene šta mislim.

Čitao sam neke eseje.
Osim veznika, sve reči su strane.

Za mesto u zatvoru konkuriše više kriminalaca.
Zbog teskobe, prednost uvek imaju oni sitniji.

Gospodari planete ne veruju u smak sveta,
pa se traže druga rešenja.

Ne bojte se, braćo! Dok je nas, verbalna podrška
neće izostati.

Razmaženi turisti traže netaknutu prirodu
sa kompletnom infrastrukturom.

Jedan domaćin kome su ukinuli struju, vodu
i telefon zbog neplaćenih računa, okačio tablu
„Etno kuća“ i prima turiste.

Još nismo u mogućnosti da presadimo glavu,
ali možemo da vam usadimo
neko drugo mišljenje.

Kada je Baumgartner skočio iz svemira,
Slaviša je skočio iz aviona bez padobrana.
To je živa istina, kao što je istina da je avion
stajao na pisti.

Kako sam nekad skakao iz kreveta! – kaže
penzioner Pera. A sad moje buđenje više liči
na reanimaciju.

Testament: Ja, taj i taj, u punoj svesti i pri zdravoj
pameti, izjavljujem i potpisujem – naslednicima
nemam šta da ostavim.

Slika koju šaljemo u svet nije karakteristična
za nas.

Na pitanje da li prvi put peva na televiziji,
momak iskreno odgovara:
Ne, ja pevam prvi put u životu!

Devojko, ne može majka sve da ti rodi.
Dodaj i sama malo silikona.

Imamo dobre rezultate na svim poljima,
osim na oranicama! – izjavio je ministar agrara.

Jedna specijalizovana piljarnica prodaje samo truo
paradajz i pokvarena jaja, za potrebe
demonstranata i navijača.

Ministar Stević nije, nažalost, više među nama.
Noćas su ga odveli.

U rečniku mladih obeležene su tri
najproblematičnije socijale grupe: alkosi, narkosi
i penzosi.

On je nosilac mnogobrojnih prvostepenih
i izvršnih presuda, ali nikad nije bio na robiji.

Aerodrom u Surčinu je mesto gde nebeski narod
sleće i uzleće.

Na prošlim izborima 47 posto birača nije moglo
da se uzdrži od glasanja.

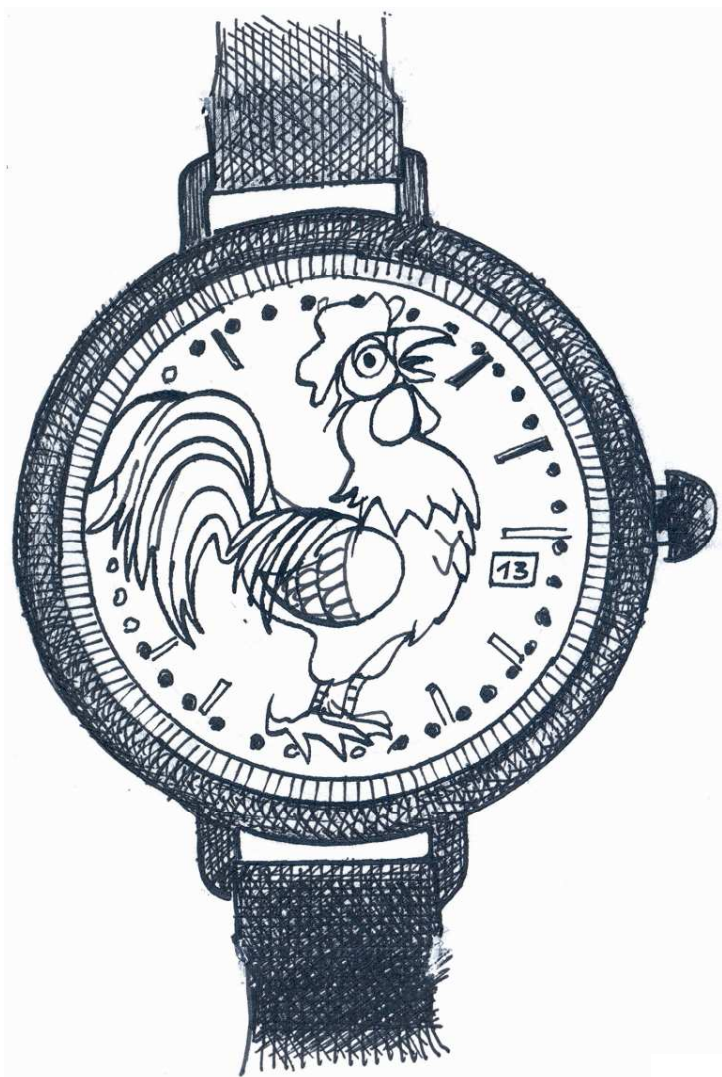
Tamo gde su bile radionice, sada su kladionice.
Obućari, frizeri, krojači... sve to sada popunjava
tikete.

Faktičko stanje ne treba uzimati zdravo za gotovo.

Još u Vukovo vreme Srbija je bila jednom nogom
u Evropi.

Od svega što pišu mediji najviše verujem onome
što piše po zidovima i tarabama.

Zecu su izvukli uši jer je bio plašljiv,
a magarcu jer je bio glup.

Nekima je malo što slušaju političare,
već ih i prisluškuju.

U policijskoj stanici pala je sledeća izjava:
– Pijem o svom, a treznim se o državnom trošku!

Ni vreme ne poštuje kalendar.
Prošao je listopad, a lišće nije opalo.
Opašće u Studenom, a studeno će biti u Prosincu,
ako bude.

Našeg današnjeg gosta nije potrebno posebno
predstavljati, on je odranije poznat organima
gonjenja.

Da ima pravde, reli Pariz – Dakar prošao bi bar
jedaput Ibarskom magistralom.

Ako bismo se odrekli naših zabluda, mitova
i legendi, po čemu bi nas prepoznali u Evropi?

Kad se feministkinje izjednače sa muškarcima,
biće to veliki događaj.
Žene će slaviti Dan oslobođenja,
a muškarci Dan ujedinjenja.

Đački citat: Kinezi su žuta rasa, ima ih najviše na
svetu i žive u bloku 45 na Novom Beogradu.

Sirotinja se hrani zdravo, ali povremeno.

U svakom zimskom danu bar milion ljudi gleda
preko televizije kako niko ne čisti sneg.

U svetu ima blizu 25.000 nuklearnih glava,
a ni jedna nema mozga.

I smak sveta primamo ravnodušno.
Ne očekujemo mnogo, da se ne bismo opet
razočarali.

Sednem, pa legnem, legnem, pa sednem,
tek toliko da razbijem monotoniju.

Sad i bolesni trče na posao, sećajući se onih
vremena kad su zdravi bežali sa posla!

On ima svoj računar, a ona svoj.
Kompjuteri nisu umreženi i međusobno
ne govore.

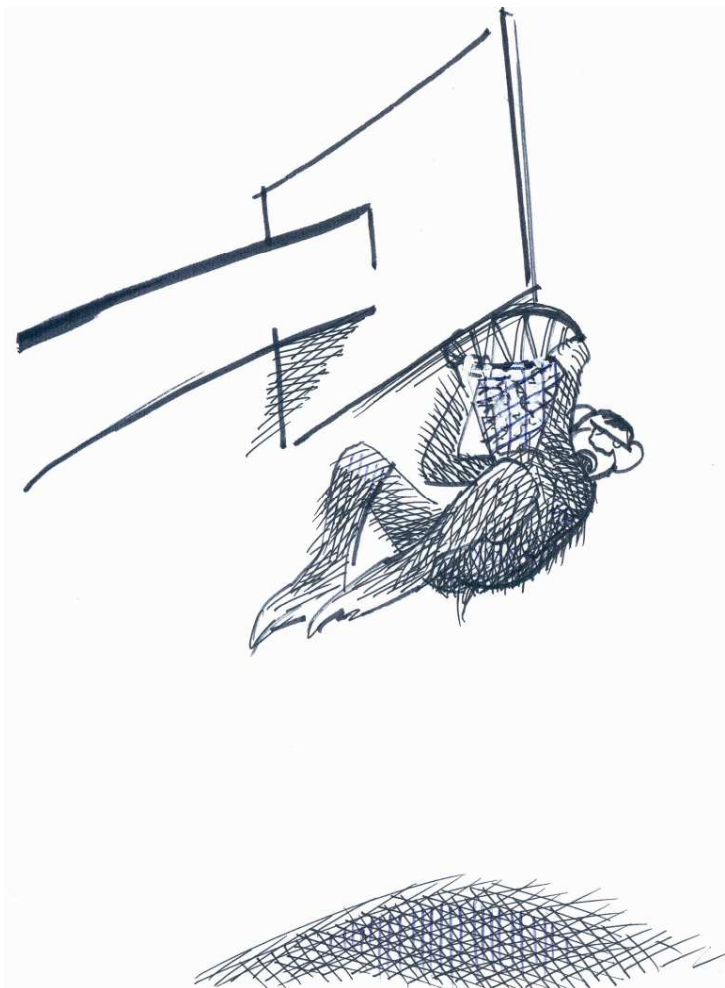
Zatvorena je finansijska konstrukcija,
a za konstruktorima se intezivno traga.

U Drugom svetskom ratu Nemačka je nastupala
u sledećem sastavu: Ribentrop, Kajtel,
Kalterbruner, Romel, Hes, Himler, Gering,
Gebels, Hitler, Borman, Ajhman. Bio je to moćan
tim, mogla je i „klupa“ da im igra, pa bi i onda
pregazili protivnika.

Najopasnija je bakterija ešerihija koka koli.

Raspadom Jugoslavije Srbija je ponešto i dobila.
Na primer, Goli otok je bio i naš,
a sad je samo njihov.

U stručnim krugovima za okruglim šankom
razmatran je fenomen komovice.
Preovladalo je mišljenje da je vema zdrava i
korisna, mada postoje i neke kontraindikacije.

Mali ljudi svoje male zablude plaćaju
iz svog džepa.
Veliki ljudi velike zablude plaćaju
iz državnog budžeta.

Nema mesta u zatvorima za sve zainteresovane.
Robijaški brojevi izvlačiće se žrebom.

Televizija ima dve mogućnosti: da formira ukus,
ili da povlađuje ukusu.
Izabarala je ono što je lakše i njoj i publici.

Sa ustajalom prašinom u stanu imam prećutni
sporazum: Ne diram ja nju, ne dira ona mene!

Deda prigovara unuci što je ugradila veštačke
grudi, a ona odgovara:
Kad si ti ugrađivao veštački kuk,
mi nismo prigovarali!

Vatru, na kojoj se neće ništa kaliti,
nije trebalo ni paliti

Nedavno se Pera razveo od stare astraganske
bunde, i eno ga već šeta novu od vizona.

Tamo gde nas više nema,
ostala su samo naša groblja.
Ali i groblja umiru!

Iz čiste radoznalosti jedan pošten čovek pokušao
je da živi nepošteno, i odmah su ga uhvatili.

Naše pobeđe, to su genetski modifikovani porazi.

Zablude su dobre i potrebne.
Bez zabluda živeli bismo u realnosti,
a to bi bilo nepodnošljivo.

Ono što nam preostane, biće mali deo
Velike Srbije.

Ono što radoznali arheolozi godinama strpljivo
otkopavaju, to vredni komunalci za jedan dan
zatrpaju.

O tome šta smo nas dvojica razgovarali u četiri
oka, imamo svedoka u policiji.

Za nas je organska hrana preskupa,
pa jedemo samo neorgansku.

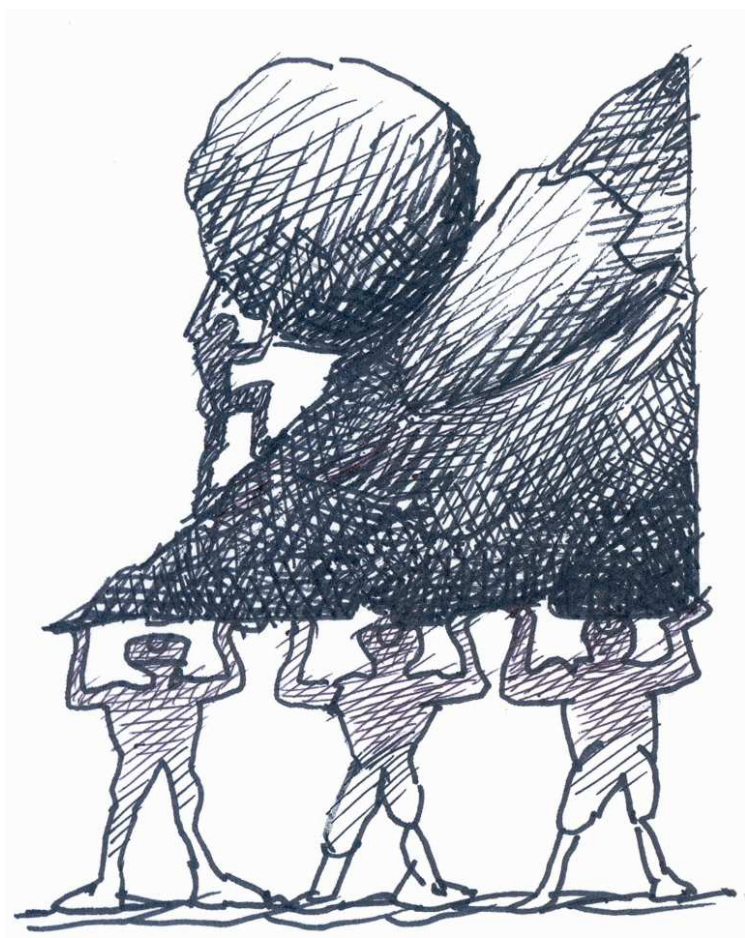
Dvoglavi beli orlovi su najugroženija ptičja vrsta.

Haluciniramo, ali niko nas ne uzima ozbiljno.

U porodici samo ja radim, mada ne radim,
jer sam na prinudnom odmoru.

Svedok: Video sam da nose fantomke,
ali nisam znao čime se bave.

Stradao je od zalutalog metka, pa mu se ni grob
ne zna.

Televizija bi mogla samu sebe da izdržava,
kad bi naplaćivala samoreklamiranje.

Dodirnuli smo dno, ali bio je to živi pesak.

On je jedan od odabranih, koji prima socijalnu
pomoć od nacionalnog značaja.

Ruševine Generalštaba treba sačuvati kao trajni
spomenik zapadnoj civilizaciji.

Ako uspemo da obuzdamo slobodu misli,
dozvolićemo slobodu govora.

Srbija je nezaobilazni faktor na Balkanu,
ali se ubrzano gradi obilaznica.

Ni najgora vlast nije baš u svemu najgora.
Najgora vlast, na primer, ima najbolju satiru.

Kad pobeđe jednakost i ravnopravnost, pobednici
se uvek izbore da se to na njih ne odnosi.

Kucam jednim prstom, to je aforističaru dovoljno.

Sagradićemo veliki fudbalski stadion,
koji će takođe zvrjati prazan,
ali po najvišim svetskim standardima.

Žali se jedan intrigant: „Ne mogu ja nikoga
da zavadim, ako neće da sarađuje.“

Sve nelegalno stečene diplome biće legalizovane,
ako su pošteno plaćene.

Jedan usmeni književnik kaže pošteno:
Ja sam više pričalo, manje piskaralo!

On je pokrenuo mnoge stvari, i uvek je imao
sjajne početke.

Voda nešto nosi! – reče Zilahi.
To je istina, koja je isplivala kao lešina! – reče Lec.

Samo je kulturolog veći verbalista od politikologa.

Sila boga ne moli, jer su siledžije ateisti.

Nije hteo da napusti zemlju koja ga je školovala.
Ostao je ovde, i radi kao strani plaćenik.

Pripadnici tajne organizacije žale se da nemaju
medijsku podršku.

Od svih muka nama su najbliže Tantalove.
Sve nam je nadohvat ruke, a ništa ne možemo
da dosegnemo.

Upravnike pozorišta i fudbalske trenere niko
ne prima u stalni radni odnos.
Oni su sezonski radnici, i mogu se angažovati
i preko studentske zadruge.

Gde je ona stara, dobra inflacija,
koja vraća kredite sama od sebe?

Kupio sam diplomu,
a sad treba i da je nostrifikujem
I za to trebaju pare.

Svaki Hrvat koji poseće vrbu,
pomilovao je jednog Srbina.

Naivac je stvaralac nezaražen bilo kakvom
teorijom.

Jedan Vita zvani „Jajara“ nabavio je koke nosilje,
da materijalizuje veliko iskustvo.

Savetujemo vam oprez!
Ako jedanput uđete u galeriju ili muzej,
posle ćete morati i u operu.

Nismo mi to potpisali zbog drugih,
već sporadi sebe.

Neko se prevrće u grobu, neko u grobnici,
a neko u mauzoleju, već prema mogućnostima.

Dok on drema na proplanku, povetarac okreće
stranice knjige koju je nameravao da pročita.

Posleratna generacija se seća kako je bilo:
Oremo mi minska polja, dok ne popadamo mrtvi
od umora.

Saobraćajna patrola nije tražila ni saobraćajnu
ni vozačku dozvolu.
Tražila je da pokažemo novčanik.

Nekad su iz zemlje odlazili mozgovi,
sad odlaze i bubrezi.

Teško je naći neprskano voće i povrće.
Ko to ima, ne prodaje!

Jedan momak dao je oglas: Tražim original
devojku, bez tetovaže, silikona i bilo kakve
nadogradnje. Šifra „Netaknuta priroda“

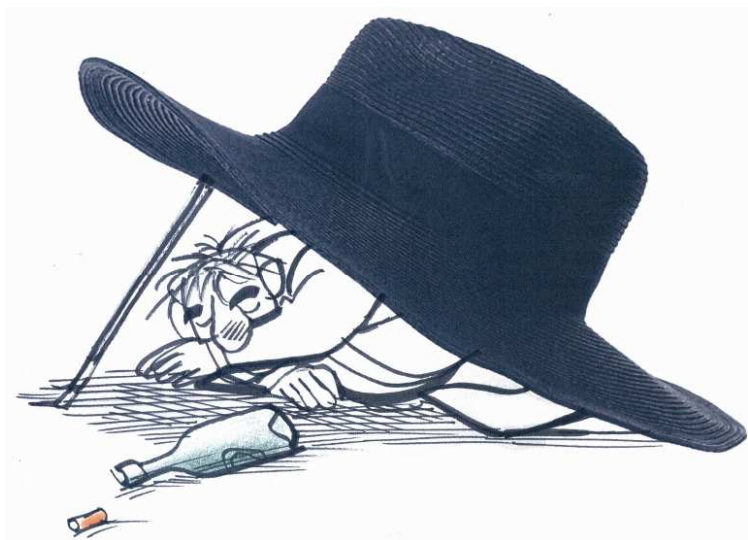
Dok je nama Republike Srpske, sve naše smotre
i festivali biće međunarodni.

Tačno je, našu firmu vode nestručnjaci,
ali raznih profila.

Dao sam pare posredniku, da me poveže sa
čovekom koga treba da podmitim.

Premijer je samo parafirao ono što nijedan Srbin
ne bi potpisao.

Praznici su prilika da stari Beograđani obiđu
rodna sela.

Osim što su izbori pokradeni,
drugih nepravilnosti nije bilo.

Umesto kuće nasred drumu, bolje bi bilo da smo
sagradili naplatnu rampu.

Zašto propadaju novinske kuće i ustanove
kulture, to nam je jasno.
Ali, zašto propadaju pivare?!

Vodeni put do Soluna trenutno je plovao samo za
manja plovila, kao što su plastične flaše
i konzerve.

Imovina bivše Jugoslavije podeljena je tako što je
jednoj strani pripalo Jadransko more,
a drugoj Savsko jezero.

Zidovi i tarabe spasavaju čast slobodne štampe.

Serijski ubica je poznat kao miran porodični
čovjek, koji mrava ne bi zgazio,
dok se ne iznervira.

Šta biste vi rekli kad bi se zakoni primenjivali
strogo i doslovno?
Rekli biste : Jebeš takvu demokratiju!

Najveći teret na svojim plećima nose oni
koji se znoje i stenju u teretanama.

Ko živi neprijavljen i nema adresu, po zakonu
može da zaglavi zatvor, ako ga nađu na toj adresi.

Došli prosci u kuću, ali majka neće da čuje:
– Ona je isuviše mlada za udaju, još ni silikone
nije ugradila.

Nisam ničija kopija, ja sam samo svoja
bleda senka.

Besparica je vrlo moćan instrument
ekonomske politike
Bez para nema porasta cena, inflacije i rasipanja
bilo koje vrste.

Kad ste poslednji put bili u Hajatu, Metropolu
ili na nekom sličnom mestu?
Nikad!?
A za koga smo mi to gradili?

Da li će đavo doći po svoje i kada?
Hoće li se najaviti, ili će banuti kad se najmanje
nadamo?

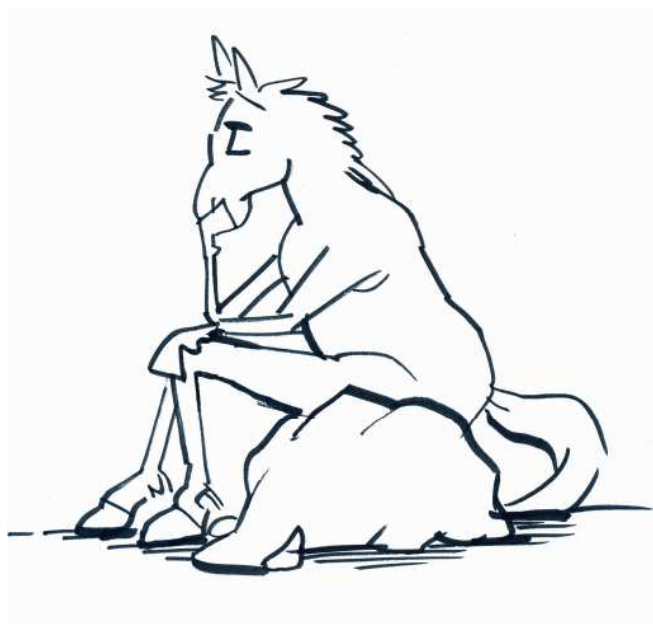
Jednom kompozitoru istovremeno je nadošlo
i nadahnuće i nadimanje, tako da kompozicijom
provejava lagani povetarac.

Hrabri američki piloti bespilotnih letilica izručili
su tovar bombi na Avganistan.

Za onoga kome je sve ukusno, može se reći
da je čovek bez ukusa.

Neko se obračunava vatrenim,
a neko hladnim oružjem.
To je stvar temperamenta.

Na veslačkom prvenstvu naš čamac bez kormilara
stigao je na cilj prvi.
Sa kormilarom bi verovatno zalutao.

Da nisam ponavljao sedmi razred,
bio bih đak generacije.

Ona ga prekoreva: Pošao si u samoposlugu
po začine, a zalutao u kafanu!
A on se brani: I Kolumbo je pošao u Indiju
po začine, pa zalutao u Ameriku.

Razveo se od žene, ali je ostao u njenom stanu.
Vremenom, počeo je da joj se udvara,
jer su raspuštenice njegova slabost.

Srpska vlada priprema nekoliko zakona,
ali je pitanje da li će proći u Bundestagu.

Na proslavi 25 godina od mature, ponavljača
Ristića proglasili smo za đaka generacije,
jer je najbolje položio tranziciju.

Za novinara je najvažnije da razlikuje uzrok od
posledice, i da uzrok ne pominje ni za živu glavu.

Vukovi postepeno izumiru,
vukojebine ostaju puste.

Kako naći pare za kulturu?
Najbolje je da se malo štrpne od nekulture.

Ovo je pravo vreme za roman „Kad su cvetale
tikve bez korena“.

Ne možemo da se inatimo koliko bismo mi hteli,
nego samo onoliko koliko možemo da izdržimo.

Nikoga nisam naučio da igra šah,
ali sam neke odučio.

Njegov je rečnik bogat, ali njegove reči nisu
za štampu.

Svako vozilo GSP imaće svog kontrolora,
ali je to daleko od ideala da svaki putnik ima
svog kontrolora.

Interesantan naslov iz novina: Maloletni S.M.
seksualno zlostavljao porno zvezdu!

Seobe su srpska sudbina.
I ne sele se samo Srbi, već i mošti.

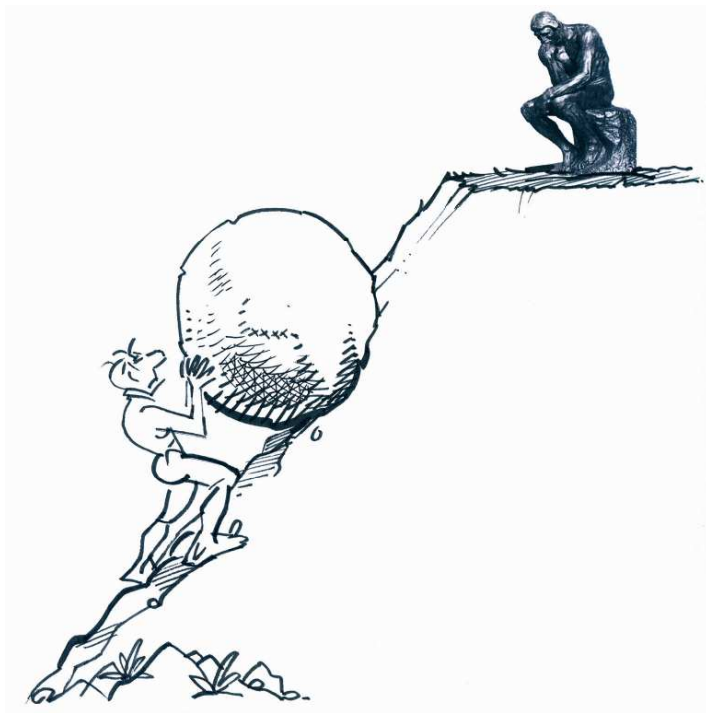
Novi teatar, nove tendencije, novo čitanje,
nova postavka...
Sve je to odavno viđeno.

Implementacija je eufemizam za kapitulaciju.

Iz svih pravaca hrle prema Beogradu čitave
porodice, sa namerom da se nasele unutar kruga
obilaznice, odakle se pruža pogled
na krug dvojke.

Vođu je opisao Domanović, a opevao Filip Višnjić.

Samohvalisanje je verbalna onanija.

Kulturni život je raznovrstan.
Na sve strane dešavaju se razna događanja
i događaju se razna dešavanja.

Prvo je zagađena životna sredina,
a onda se to proširilo na čovekovu okolinu.

Trebalo bi proveriti da li su svi ovi koji nam
popuju završili bogosloviju?

Ona je javna ličnost ženskog pola,
nema tu šta da se krije.

Vreme je najbolji sudija, jer ne prima mito.

Eh, da mi je da lumpujem o tuđem trošku,
ne bih žalio para!

Kad rodi godina, mi ne znamo šta ćemo sa
viškovima, jer imamo eksperte samo za
manjkove.

Na žurkama i gala prijemima uvek isti problem –
višak sponzoruša, manjak sponzora.

Vojnici, podoficiri i oficiri,
nemoj neko da oblači hulahopke!
To nije u srpskoj vojničkoj tradiciji.

Najbolje knjige naših najpoznatijih pisaca
štapaju se u 500 primeraka, i to se razgrabi
za nekoliko godina.

Od nove vlade očekujemo nove i originalne
greške i promašaje.
Inače ne bismo ni rušili staru vladu.

Brani se vinopija:
Mene bar spopadaju vinske mušice,
a tebe zunzare i govnare!

Razmišljamo i mi o večnosti, mada nije trenutak.

U narodnu kuhinju, pravo sa ulice,
priveli su ga probavni organi.

Ko naručuje nameštene ankete?
(Ime i adresa poznati redakciji)

Šuma je planula kad je neko nepažnjom
podmetnuo požar.

Nema biznisa bez dva aktera – prevaranta
i prevarenog.

On misli ako je najpametniji, da je nešto posebno.

Pisac o piscu: Ja imam više plagijatora,
nego on čitalaca.

Bolje se živi nego ranije,
ali to građani još ne primećuju.
Ko prvi primeti, neka javi medijima.

Zamislite ovakav prizor: Na uglu Miloševe i
Nemanjine masa građana kliče vladi i njenoj
politici, a policija ih rasteruje, jer ometaju
saobraćaj.

Nismo bili nigde, ni na Egzitu, ni u Guči,
ni na Bir-festu.
Mi smo solisti, opijamo se kod kuće.

Seljak, naivni slikar, kaže:
Moja muza je simentalске rase.

Bakalin, piljar i apotekar – to su moji strateški
partneri.

Mi ne znamo tačno kako živimo,
i bolje je što ne znamo!
Kad bismo znali, sigurno ne bismo pristali
na takav život.

Ko je protiv davanja i primanja mita, taj je protiv
narodnih običaja i tradicije.

Daćemo novoj vladi sto dana, a kad dođe vreme,
daćemo joj i četrdeset.

Vatru u stomaku gasili smo penom od piva.

Svim svojim bićem, srcem i dušom, mi smo za
jedno, a mozak za nešto drugo.
Sa našim mozgom nešto nije u redu!

Posle etničkog, usledilo je leksičko čišćenje.
Proterana je ćirilica!

Prema ovim curama koje nose frtalj suknje,
Mica Trofrtaljka bila je prava kaluđerica.

Oguglali smo na „Guglu“!

Vandali srušili ovo, vandali oskrnavili ono...
Ne mogu vandali sve sami, bilo je tu i huligana!

Dok strani plaćenici redovno primaju plate,
domaćim izdajnicima ne uplaćuju ni socijalno.

Lakše mi je da nahranim stomak nego sujetu.

Seljaci su nezadovoljni otkupnim,
a građani prodajnim cenama.
Zadovoljni su samo oni između.

Platonska ljubav je majka bele kuge.

Bogati se obračunavaju na splavovima, u kafićima
i restoranima, a sirotinja kod kuće,
u krugu porodice.

Mladi i talentovani fudbaler odigrao je zaredom
tri dobre utakmice, a još nije prodat!

Dosad se živelo na rate, odsad će na emirate.

Poznati književnik bio je gost kod
popularne voditeljke.
Razgovarali su dugo, kao pisac sa piscem.

Jednoumlje se nikad ne dvoumi.

Doušnik je bio kod otorinolaringologa,
da servisira aparaturu:
– Sluh vam je odličan, njih još bolji, a grlo može
sve da proguta! – reče doktor.

Pitanje iz istorije: Koji je najviši državni vrh
Srbije?

Horovođa više nema kome da diriguje.
Svi pevači otišli su u soliste, bolje se plaća.

Ako se može bez principa, može se i bez Gavрила!

Hrvatska bi povukla tužbu za genocid,
ali bi ispalo da „Oluje“ nije ni bilo.

Ovi aforizmi stupaju na snagu danom
objavljivanja u „Službenom glasniku“.

Čime hranite sujetu?
Nije važno, šta se nađe!

Ratni zločinci stare, ali ne zastarevaju.

Mangupi iz naših redova dobro su pozicionirani
i u vašim redovima.

Srbiju sve više opkoljava Evropska unija.
Opet bi jedini izlaz mogao biti preko Albanije.

Oni koji znaju red prvo kupe diplomu,
pa tek onda posao.
Ali, ima i takvih koji kupe radno mesto,
a za diplomu se prave ludi.

Uz božji blagoslov gradimo trospratni parohijski
dom, i manju crkvu.

U malim i velikim prevratima dobitnici mogu biti
razni, ali su gubitnici uvek isti.

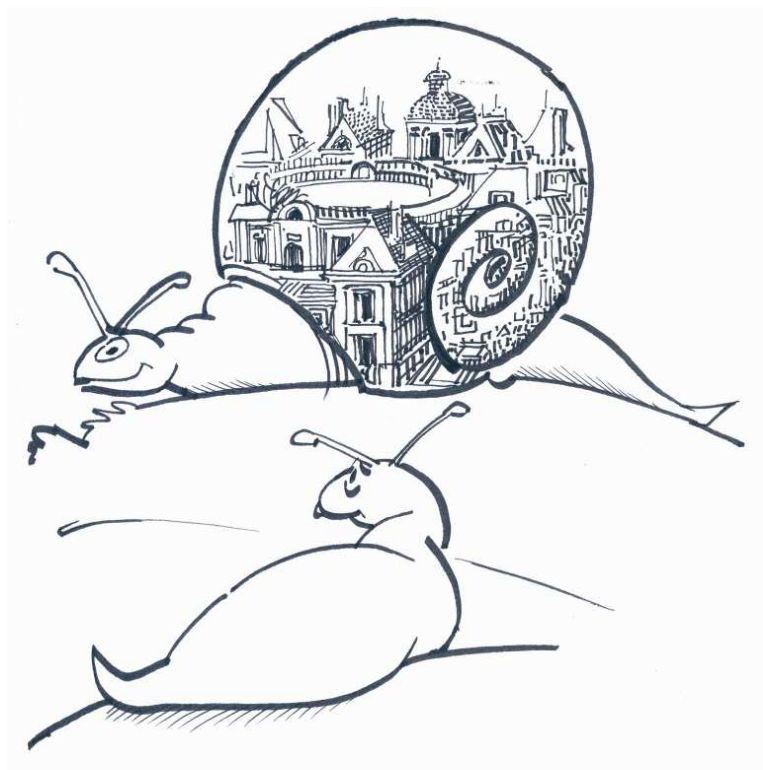
Auto je oborio čoveka i svi su pojurili da
fotografišu sa mobilnim telefonima, a jedan koji
nije imao telefon, pomogao je povređenom
da se pridigne.

Ima tako loših studenata, koji padaju na ispitu
i na privatnim fakultetima.

Ponuda zadovoljava potražnju,
ali potražnji trenutno nije do toga.

Nisam ja bilo koji miš.
Ja sam onaj što se rodio kad se gora tresla.

S vremena na vreme ukradite i vi ponešto.
Ne možete živeti sa ljudima, a mimo sveta.

Kakav je njegov život između supruge Scile i tašte
Haribde?

Šta bi danas rekli naši slavni preci?
To što bi rekli, nije za štampu!

Pucam iz pištolja na svadbama, slavama i svim
vrstama veselja. Povoljno!

Da li se na suđenju za genocid uzima u obzir
grafit „Nema vrba kol’ko ima Srba, nema veze –
dobre si i breze“.

Lekari imaju svoje nadrilekare, advokati drvene
advokate, pisci piskarala, muzičari muzikante,
političari politikante...
Nema nikog ko je sasvim svoj.

Nije meni do titula i počasti – reče slavni pisac,
klasik, akademik, živa legenda, bard, doajen
i spomenik koji hoda.

Superbrzi voz iz Budimpešte neće moći da zakoči
u Beogradu, pa će nastaviti do Niša, 30 na sat.

Mnogi među nama su zanemarljiva manjina
u odnosu na ogromnu većinu.

Nismo u prilici da mislimo mnogo unapred.
Nemamo domet!

Biće to uživanje za turiste: brzom prugom
od Budimpešte do Beograda na vodi,
a onda plovnim putem do Soluna.

Mi penzioner ne čujemo dobro šta političari
govore, a kad čujemo – ne razume ih.
Ako ih nekad i razumemo, ne slažemo se s njima.

Od države lopovi samo traže da ih ne ometa
u radu, jer je pravo na rad osnovno ljudsko pravo.

Mi smo mali i nevažni ljudi, nas nikad nisu
pozvali u osnovni, a kamoli u specijalni sud.
Naš najveći domet je sudija za prekršaje.

Kad se kaže: „boli me uvo“?
Uvek kad nas ne boli uvo, nego nešto drugo.

Kako je jedan dobar novinar postao publicista,
a kasnije i pisac, ni sam ne zna.
Jednostavno, krenula kola nizbrdo.

Kad je vidim na balkonu, poznajem je po silikonu!

Kad malo popije, zaslužni građanin
priča gluposti.
Tvrđi da je trostruki nosilac nacionalne penzije?!

Objektivno, mi nemamo čemu da se nadamo,
mada je to subjektivni osećaj.

Zašto se pravi razlika između domaćih izdajnika
i stranih plaćenika?
Sve su to naši ljudi.

Tako bih voleo da se zaposlim,
pa da i ja nekom dam otkaz!

Koridori, plovni put, brze pruge,
Beograd na vodi...
Deco, kome ja pričam!

Kad sam se izležio od televizora, razboleo sam se
od kompjutera.

Nisam više jugonostalgicar, sad sam već
srbonostalgicar! – kaže jedan pesimist.

U razgovorima budala i pametnjakovića sa
zadovoljstvom je konstatovano da razlika
u mišljenju nema, ili su zanemarljive.

Šta da kažem o izazovima novog vremena?
Najteže mi je pao prelazak sa nezdrave
na zdravu hranu.

U boljim kućama našlo se sve najgore
što Srbija ima.

Pronalasci ljudskog uma kao što su dinamit,
atomska bomba, koka-kola ili GMO svedoče da
nauka ne zna za granice zdravog razuma.

Zakon zemljine težje, Zakon spojenih sudova,
Arhimedov zakon i neki drugi zakoni naći će se
uskoro na skupštinskim odborima,
radi inovacija i poboljšanja.

Utamica ABA lige protekla je u prijateljskoj
atmosfera, uz uobičajene povike i pretnje smrću.

Štete koje oni prave su milionske, krađe
višemilionske, a utaje još veće.
I onda neko priča o siromašnoj Srbiji!

Sve što su optimisti započeli pa odustali, pesimisti
su u startu odbacili.

Kako si sa zdravljem, čiča Petre?
Džaba se raspituješ, sinovac, dobro sam!

Sa fantomkom na glavi, da ga neko ne bi
prepoznao, penzioner Pera pljačka kontejnere.

Bivši centarfor se hvali da je imao topovski šut,
mada neprecizan:
„Ni sam ne znam koliko sam fotoreportera ubio!“

Ako neko priprema antologiju lažnih obećanja,
predlažemo naslov „Tako je govorio Malosutra”.

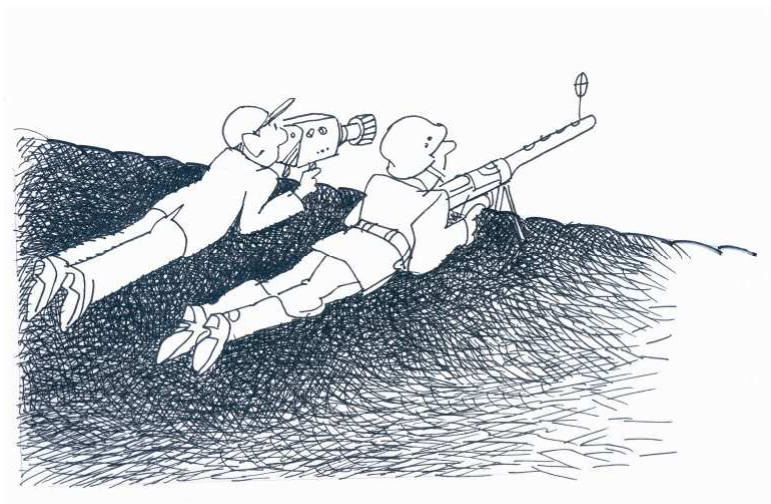
Tek na robiji Sima se opasuljio:
Trebalo je da učim za blagajnika,
a ne za provalnika.

Ne znam dobro tog čoveka.
Znam samo da je nečovek.

Jedni o drugima govore sve najgore,
ali bar ne lažu i ne izmišljaju.

Reklama je svojim neukusom tačno pogodila
naš ukus.

Naša je procena da faktičko stanje ne odgovara
realnoj situaciji.

Volim cveće, ali ne razgovaram s njim.
Zasad, pričam samo sam sa sobom.

Dođe mi da sve ovo napustim, i odem u beli svet.
Najbolje u Monte Karlo, kao Novak Đoković.

Doktor meni terapiju, ja njemu gotovinu.
Što se kaže – zdravo za gotovo!

Nije neophodno da reprezentativac peva himnu.
Dovoljno je da ne zviždi.

Naša je ideja da se zvanje „Rođeni Beograđanin“
dodeljuje zaslužnim pojedincima, bez obzira
gde su rođeni.

Evropa i Amerika prete da će Rusiji zamrznuti
Sibir!

Ona mašta koja je izmislila Gospu u Međugorju,
izmislila je i genocid nad Hrvatima.

Međugeneracijski dijalog je nemoguć.
Matori su nagluvi, a mladi ne vade slušalice
iz ušiju.

Državna cenzura ne postoji jer je, kao i sve ostalo,
privatizovana.

Naš izveštač sa ratišta ekskluzivno javlja šta pišu
strane agencije.

Izgradnja stanice Prokop, Koridora 10
i beogradskog metroa počela je u prošlom veku
i u prošlom milenijumu.
O tome postoje materijalni dokazi,
a ima i živih svedoka.

Ako neko živi u izobilju, na drugom kraju neko
mora da gladije.
To je socijalni zakon spojenih sudova.

Jeftin restoran u Skupštini takođe je jedna vrsta
narodne kuhinje, za jednu vrstu naroda.

Nama niko neće vratiti dedovinu, jer deda nije
imao ništa.
Mi nismo žrtve nepravde.

Kad nestanu javašluk i samovolja, kad zavlada
red i zakon, nestaće i demokratija kakvu mi
volimo.

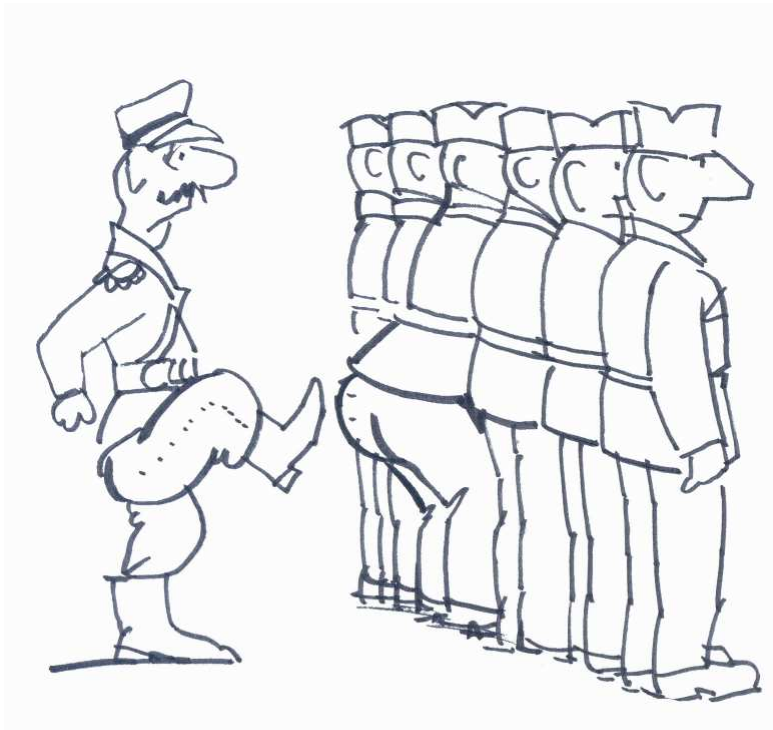
Ruku na srce, sve je istina što su rekli
oni nestašni mladići.
Ali, zamislite da sad svi krenemo
da govorimo istinu!

Siromašne devojke nemaju para za silikone,
pa koriste pur penu.

Za političara koji nije proveo bar izvesno vreme
u pritvoru ili zatvoru, kaže se da nema radno
iskustvo.

Njega, koji je opljačkao milione,
ponižavaju u zatvoru.
Deli ćeliju sa običnim džeparošima.

Sišao je s uma, i pomešao se sa nama.

Naši problemi se kreću u rasponu od borbe
za golo preživljavanje do borbe protiv celulita.

Zatvorite jednu parfimeriju i otvorite knjižaru,
baš da vidimo šta će nam se dogoditi?

Gde nestade car Nemanje blago?
Još se ne zna, istraga je u toku.

Nema me ni na spisku izdajnika,
ni na spisku patriota.
Mene se sete samo na biračkom spisku.

Nošeni silom inercije, ne mičemo se s mesta!

Ljubimac publike, pijan kao majka, uleteo je
autom među svoje fanove.
Oni nepovređeni frenetično su aplaudirali!

Život je lep.
Vredi za njega poginuti.

Meni je savest čista. Kad se dogodila ta pljačka,
ja sam bio na robiji.

Priča se kako Beograd nema dovoljno
javnih klozeta.
To govore oni koji retko silaze
u podzemne prolaze.

Uvukao se krpelj sumnje ljudima pod kožu,
pa niko ne sme da kroči na travnjak.

Danas sam ručao pesticide.
Malo za promenu, dosadili su mi herbicidi.

Pomozi sveti Donacije!

U mladosti, Pera i Sima zajedno su čuvali ovce.
Pera se toga ne seća, a Sima se svuda hvali.

Kič i šund pali su na niske grane.
A kad se setim, kakav smo kič i šund nekad imali.

Korupciju ne možeš pobediti.
A kad nekog ne možeš pobediti, pridruži mu se.

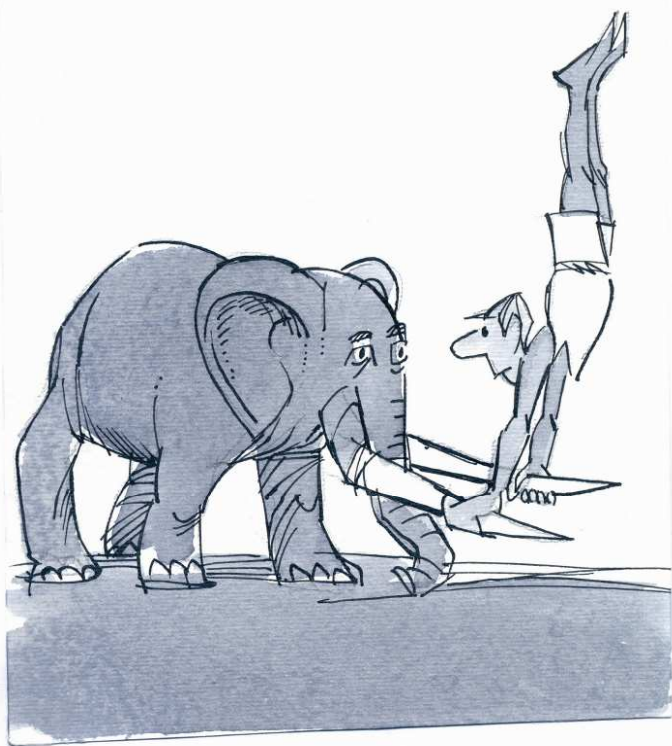
Ja volim svoju zemlju, i svako drugi ko tvrdi
to isto, svojata Srbiju!

Od mene je bog digao ruke, tako da sam prilično
samostalan.

Malerozni Cane doživeo je da ga žena izbaci iz
kuće, i sad spava u dvorištu.
Za sebe kaže da ima status interno raseljenog lica.

I dalje živimo u zabludama, ali kakvim?
Ove zablude ne mogu se porediti sa nekadašnjim
zabludama.

Narodu očigledno nije do zabave,
čak ni one sirotinjske.
Vidi se to po natalitetu!

Većiti student je diplomirao i izdao sebe!

Čitam i pišem, ali u stalnom strahu da neko
ne naiđe.

Dobro je što sam plašljiv, pa ne tučem jače
od sebe.

Oni nama šipak, mi njima srednji prst.
To je naš znakovni jezik.

Štrajk gladu je iznuđeno rešenje u situaciji kad se
i bez štrajka gladuje,

Lažnom doktoru mentor je bio lažni rektor.
Što bi rekao Sterija: Laža i paralaža!

Vrhunski hohštapler kupio je lažnu diplomu
falsifikovanim novčanicama, pa se zaposlio
u fantomskoj firmi.

Preteruju oni koji tvrde da su građani bolje
naoružani nego vojska i policija.
Gde je građanima artiljerija i avijacija!?

Kad su nam majstori uveli demokratiju u kuće,
zaboravili smo da tražimo garanciju.

Pera zvani Robija primećuje:
Jedino službeno vozilo kojim sam se ikad vozio
bila je „marica”.

U novinama je pravilo: Rukopisi se štampaju
ili bacaju, a honorar je isti.

Oprosti im, Bože, ne znaju šta im radimo!

Ima nameštanja, lažiranja, podmićivanja,
ali sve u granicama zakona!

Pitate od čega živim?
Radim kao volonter!

Spasilac: Kupate se na svoju odgovornost!

Nikad taj sramni dokument ne bismo potpisali,
da ga nismo parafirali.

Naša viša sila ima ime, prezime i funkciju!

I jezički smo se podelili i raslojili na manjinu, koja
govori u superlativima, i ogromnu većinu,
koja koristi samo deminutive.

Žalosno je kad on, jedini pijan, pokušava
da urazumi nas trezvenjake.

Manija po kojoj nas svet prepoznaje
je megalomanija.

Zavičaj imaju samo oni koji su rođeni u selu.
U gradu, zavičaj se ne vidi od solitera.

Mogu i moram da živim u kapitalizmu.
Ali ne mogu i ne moram da ga volim!

Ministar radi svoj posao najbolje što ume.
A ne ume!

Iz sela sam otišao kao avanturista,
a vratio se kao turista.

Prikupljamo verbalnu pomoć za postradale!

Dugo se pravio lud, i možda nikad ne bi bio
otkriven, da nije počeo da se pravi pametan.

Ministri svog šefa ne samo da podržavaju,
već ga i podražavaju.

Beograd na vodi je divlja gradnja, ali će naknadno
biti legalizovana.

U haustorima koji se ne zaključavaju najbolje se
vidi kakva nam je urinokultura.

Dvojica beskućnika se dogovaraju: Hoćeš li da
posedimo kod mene na čošku, ili kod tebe
na uglu?

Nisu svi građani obavezni da počiste
sneg ispred kuće.
Ima privilegovanih, koji nemaju kuću.

Narko, alko i tabako mafija truju narod.
Farmakomafija ne stiže sve da izleči.

Ko luta bez cilja, ne može da zaluta.

Za njih smo kulturni onoliko koliko poznajemo
njihovu kulturu.

Da ne bismo tražili istinu tamo gde je nema,
saslušajmo šta kažu lažovi?

Mi smo niskobudžetska visokoobrazovna
ustanova, i to je naš problem! – reče dekan.

Ova rečenica, istrgnuta iz konteksta,
zvuči još gluplje u kontekstu!

Pukla je velika bruka, ali sa prigušivačem,
tako da se ništa nije čulo.

Oni koji organizuju kolektivna venčanja, trebalo
bi da razmisle i o kolektivnim razvodima,
jer je interesovanje veliko.

Srbija se pokrenula.
Proradila su klizišta!

Kad je ponestalo pića,
pali smo na psihološkom planu.

Treba mnogo vremena i truda da čovek nauči
da govori ono što ne misli.
Ne postaje se političar preko noći.

Kad krenu Mujo, Haso i Lala sa vicevima,
Fata i Sosa znaju koja je njihova uloga.

Vlada kupuje nov avion.
Znači, nema nameru da leti!

Kome je bliži tast od oca a šurak od brata,
taj se, očigledno, dobro udao!

Ima i sveštenika bez posla.
Popuju po kućama, onako na crno.

Hteo bih da vas citiram a, opet,
ne bih želeo da ispadnem vulgaran.

Dugo se pravio lud, i to smo nekako tolerisali.
Ali, kad je počeo da se pravi pametan, to nismo
mogli da podnesemo.

Teško je dokučiti oko čega se njih dvoje spore.
Ona zvoca, a on gundā!

Za fudbalere koji igraju muški nekad se govorilo
da imaju muda.
Sad se kaže da imaju karakter!

Da su otišli na robiju kad je trebalo,
već bi se vratili u institucije sistema.

Kao da svi patimo od akrofobije?
U strahu od visine pali smo na niske grane.

Najviše cenim knjige koje ne razumem.
Ono što ja razumem, nije vredno pažnje.

Kako da se branimo od poplava?
Da podižemo nasipe kao sav ostali svet, ili da
gradimo sojenice, kao stari Sloveni?

Pored terazijskih Crnogoraca, tu su i terazijski
Hercegovci, Ličani, Bosanci, Srbijanci i svi ostali.

Terazije su multietička, multiverska i
multikulturalna sredina, kakve nadaleko nema!

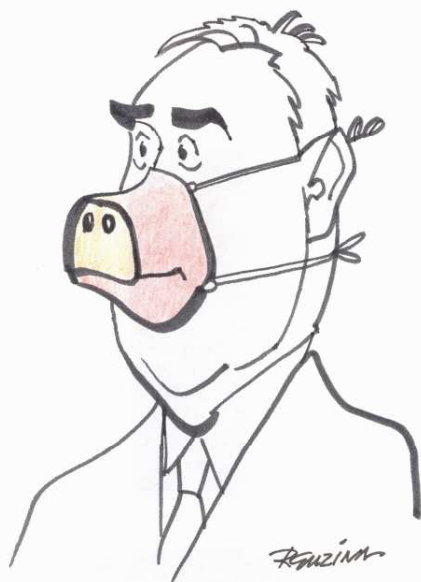
Književni kritičari čitaju ono što niko ne čita,
i pišu ono što niko neće pročitati.

Službenica na šalteru: Čoveče, strpite se malo!
Stranka: Nisam ja za tebe čovek, ja sam za tebe
gospodin!

Ovakva vremena ne pamte ni najstariji mazohisti.

Najviše posetilaca imala bi revija prljavog veša.

Ako su novinari sedma sila,
koja su sila oni koji ih tuku?

Najlakše nam je da se odrekemo pozorišnih
predstava, opere, baleta i drugih kulturnih
potreba, koje nikad nismo ni imali.

Prvi znak da će nešto poskupeti je saopštenje
ministarstva da neće poskupeti.

Oprezni Cane električar nije stao na ludi kamen.
Razveo se od verenice!

Srbija kao nezaobilazni faktor na Balkanu, lider u
regionu, garant mira na ovim prostorima i most
između Istoka i Zapada, nema kad da se bavi
sobom.

Video sam svog boga.
Nije me pogledao!

Sada živim kako živim, skromno i povučeno,
a nekad sam i ja bio kontroverzna ličnost.

Kada se nezaposleni najzad zaposlio, počeo je izokola da se raspituje za platu, ali su ga posavetovali da ne izaziva gazdu.

Voleo bih da mi vegetarijanci objasne zašto su neke biljke mesožderi?

Najkraće rečeno, naši su sportisti srpski visokoletači

Vreme je pokazalo da je lakše ugasiti visoku peć u Smederevu, nego šporet „smederevac“.

Kažu: Nema više zadužbinara kao nekad.
A ko nas je zadužio do guše?

Muftiji je poslata jasna poruka da se ne igra
sa državom.
Ima ko da se igra!

Žandarmerija tuče, a policija se ne meša.
Nema preplitanja nadležnosti.

Preživljavanje u prirodi – rezervni socijalni
program vlade.

Železaru bismo mogli da prodamo, ako kupcu
dobro platimo.

Na trgu se već nalazi policija, vatrogasci,
hitna pomoć i televizijske ekipe,
ali demonstiranata nema.
Imaju loše iskustvo!

Neko je pobrkao i melodiju i vreme, pa peva:
Druže Tito, mi ti se kunemo, da s evropskog puta
ne skrenemo!

Živ si onoliko koliko još imaš poroka.

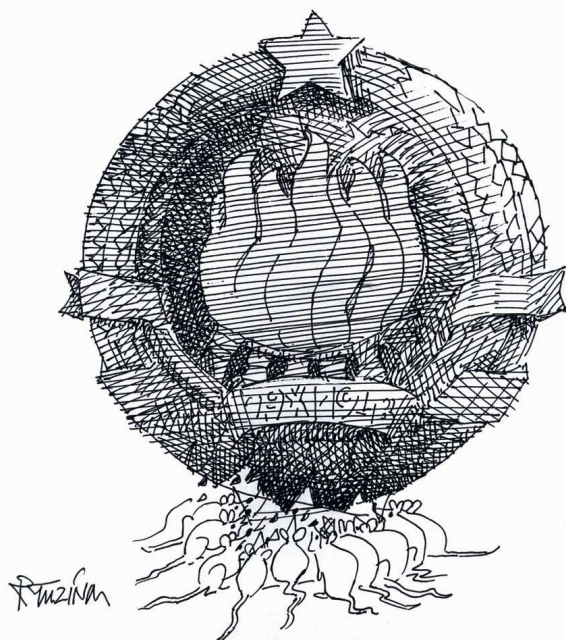
Skresali smo penzije, ali to još nije kraj borbe
protiv siromaštva.

Jovica Bjelobrk živi na najvišem spratu
najveće višespratnice
Visoko gore, u SPRATOSFERI!

Piše pesme, priče, eseje, romane
i dramske tekstove.
Ne bira posao!

RANKO GUZINA

(1939, Sopjanska Greda, Hrvatska)

Starinom Hercegovac (Fojnica kod Gacka). Po obrazovanju pravnik, po vokaciji nešto sasvim suprotno – karikaturista i satiričar.

Više od pedeset godina radi u novinama, uvek istim – „Večernjim Novostima“. Crtajući i pišući za novine, imao na umu i knjige, u koje je ušlo samo ono

što je preživelo trenutak i povod, što je moglo da funkcioniše bez vremenskog i prostornog rama.

Knjige:

To su oni – zbirka portreta i epigrama

Knjiga utisaka – almanah karikatura i aforizama

Sličnosti – portreti poznatih ličnosti i aforizmi

Balkanska krčma – hronika poslednje decenije XX veka u karikaturi i aforizmu

Aforizmi – izbor

Mlađe Kamenkovo doba – portreti televizijskih ličnosti (Zajedno sa Dušanom Petričićem)

Crtao za sebe, ali i za druge. Ilustrovaio rubrike ili knjige Duška Radovića, Milovana Vitezovića, Ljube Ršumovića, Jovana Hadži Kostića, Petra Pajića i mnogih drugih.

Nagrade:

Zlatna plaketa „Pjer“ (2 puta)

Nagrada za životno delo „Slobodan Glumac“

Nagrada za novinarstvo „Svetozar Marković“

Nagrada za TV kritiku „Dušan Duda Timotijević“

Nagrada za novinsku satiru „Jovan Hadži Kostić“

Nagrada „Radoje Domanović“

Nagrada „Vuk Gligorijević“ za aforizam

Nagrada BAK (Beogradskog aforističarskog kruga) za životno delo

i više međunarodnih nagrada za karikaturu.

Živi i radi u Beogradu. Oženjen Andrejom, otac Maje i Nikole, Igorov i Irenin deda.

Ranko Guzina
SIZIFOVO PLEME

1. izdanje

<i>Recenzent</i>	Aleksandar Baljak
<i>Glavni urednik</i>	Đorđe Otašević
<i>Karikature</i>	Ranko Guzina
<i>Grafički saradnik</i>	Maja Guzina Mikolčević
<i>Korice</i>	Tošo Borković i Maja Guzina Mikolčević
<i>Korektura</i>	Dejana Jovanović
<i>Izdavač</i>	„Alma“, Beograd
<i>Štampa</i>	„Skripta internacional“, Beograd
<i>Tiraž</i>	300
<i>ISBN</i>	ISBN 978-86-7974-372-5

www.alma.rs
www.alma.co.rs
almabg@orion.rs

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.163.41–84

GUZINA, Ranko

Sizifovo pleme / Ranko Guzina. – Beograd : Alma,
(Beograd : Skripta internacional). – 1. izd. – 127 str. ; 21 cm.
– (Biblioteka Humor i satira / [Alma, Beograd] ; knj. 122)

Tiraž: 300.

ISBN ISBN 978-86-7974-372-5

COBISS.SR-ID 212690444